

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 19 maja 2017 r.

Poz. 2627

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.418.2017 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 12 maja 2017 r.

Rada Miejska w Działoszynie

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579, 1948; z 2017 r. poz. 730), w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778, 904, 961, 1250, 1579; z 2017 r. poz. 730)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr XXXIV/225/17 Rady Miejskiej w Działoszynie z dnia 31 marca 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Działoszyn, w całości.

Uzasadnienie

W dniu 31 marca 2017 r. Rada Miejska w Działoszynie podjęła przedmiotową uchwałę, a o prowadzonym postępowaniu organ gminy został powiadomiony zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 10 maja 2017 r.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (u.p.z.p.), podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, która związana jest ze sporządzaniem tego dokumentu, a więc zawartości aktu planistycznego (część tekstowa, część graficzna), zawartych w nim ustaleń merytorycznych, a także standardów dokumentacji planistycznej. W przypadku planu miejscowego jego zawartość określa m.in. art. 15 ww. ustawy.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Zgodnie z rysunkiem planu przez tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (A4MN, A8MN, A9MN, A11MN, B3MN, B4MN i B9MN) oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej (A2MNU, B3MNU, B6MNU) przebiega sieć elektroenergetyczna średniego napięcia, dla której nie wyznaczono strefy ochronnej oraz nie określono ograniczeń w zagospodarowaniu i użytkowaniu poszczególnych terenów związanych z oddziaływaniem ww. linii. Wyznaczenie strefy ochronnej od istniejącej sieci elektroenergetycznej podyktowane jest koniecznością ochrony ludzi i mienia przed negatywnymi skutkami jej oddziaływania, przed skutkami awarii linii energetycznej, jak również niebezpieczeństwami związanymi z pracą innych urządzeń elektrycznych w tej strefie.

Strefa ochronna jest zazwyczaj pasem wyłączonym z jakiegokolwiek użytku, na obszarze którego niemożliwa jest jakakolwiek zabudowa lub możliwe jest jego użytkowanie w określonej, ale zazwyczaj ograniczonej formie. Lokalizacja urządzeń przesyłowych, w tym w szczególności linii elektroenergetycznych, nie tylko podlega określonym wymaganiom, ale i wymusza określony sposób

wykorzystania terenów leżących w pobliżu tych urządzeń. Dlatego też brak określenia strefy ochronnej w ustaleniach planu miejscowego stanowi nie tylko naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p., ale ma także związek z możliwością egzekwowania roszczeń wynikających z art. 36 ust. 1-3 u.p.z.p. Tak więc brak odpowiedniej regulacji w tym zakresie skutkuje konsekwencjami dla potencjalnych inwestorów podczas prac inwestycyjnych, zagospodarowania działek, lokalizowania zabudowy oraz prowadzenia robót w zakresie zabudowy istniejącej. Zdaniem organu nadzoru nie można bowiem zaakceptować sytuacji, w której o tym gdzie będą zlokalizowane strefy ochronne linii elektroenergetycznych oraz o istnieniu w związku z tym ograniczeń w użytkowaniu terenu, decydować będzie inny organ. Podobnie uznał WSA we Wrocławiu w wyrokach: z dnia 17 sierpnia 2016 r. sygn. akt II SA/Wr 371/16 lub z dnia 4 listopada 2015 r. sygn. akt II SA/Wr 629/15.

Tak więc ustalenia w tym zakresie w ocenie organu nadzoru są niewystarczające, dlatego też nie można przyjąć wyjaśnień złożonych w wyniku wszczętego postępowania nadzorczego.

W dniu 21 października 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), która w art. 4 ust. 2 określiła przepisy przejściowe stanowiące, iż do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W analizowanej sprawie procedurę sporządzania przedmiotowego planu rozpoczęto 27 lutego 2009 r. (uchwała Nr XXXIX/184/09 Rady Miejskiej w Działoszynie), a więc przed wejściem w życie ww. ustawy. Mając powyższe na uwadze, przy sporządzaniu przedmiotowego planu obowiązywał przepis prawa stanowiący, iż uchwała obowiązuje od dnia wejścia w życie w niej określonego, jednak nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa, a nie jak zapisano w § 33 uchwały Nr XXXIV/225/17 „... po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego”. Nie można zgodzić się z wyjaśnieniami złożonymi w tym zakresie, że organ gminy przyjął jako słuszną, datę podjęcia uchwały Nr LXI/323/14 z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/184/09 z dnia 27 lutego 2009 r.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. w związku z § 4 pkt 6 i § 7 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), w planie miejscowym określa się obowiązkowo między innymi linie zabudowy. Dla terenu o symbolu A1UP i A1PU nie określono w planie linii zabudowy od strony drogi publicznej o symbolu 3KDL, co stanowi naruszenie ww. przepisów prawa.

Organ nadzoru stwierdził również, że w treści § 23 ust. 2 uchwały wskazano na możliwość lokalizacji ścieżki rowerowej na terenach o symbolach B1ZI i B2ZI, których nie przewidziano niniejszym planem i nie wyznaczono na rysunku planu. W udzielonych wyjaśnieniach wskazano na popełnienie błędu w tym zakresie.

Z tych też względów, z uwagi na istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego stało się konieczne i należało orzec, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Zbigniew Rau

Do wiadomości:

Burmistrz Miasta i Gminy Działoszyn.